

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 23. februar 2018
J. nr. 2018-875

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 1. februar 2018 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Roger Courage Matthisen (ALT).

Spørgsmål nr. 357:

Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Jens Kristian Fønnesbech vedrørende glatføreheld, jf. TRU alm. del - bilag 154, og med særlig fokus på kommentaren: ”Hvis staten forskede i, eller blot brugte modellen fra artiklen ville statens vinter budget kunne halveres, samtidig med at samfundsomkostningerne på grund af de ekstra glatføreheld ville blive reduceret med ca. 300 millioner kroner årligt.”?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Vejdirektoratet, som har oplyst følgende:

”Det skal indledningsvis siges, at Vejdirektoratet i nogle situationer anvender saltlage. Dog er Vejdirektoratet af den klare overbevisning, at brugen af saltlage er behæftet med en række begrænsninger og udfordringer.

Ved udførelse af vintertjeneste handler det især om at fjerne eller undgå mest muligt vand/is og sne på vejen. Derfor viser alle Vejdirektoratets forsøg og resultater, at saltlage kun bør anvendes ved tørre og fugtige veje, hvor der er minimalt med væde i forvejen, og behovet for salt derfor også er lavt. Disse forhold er dokumenteret gennem såvel danske som fællesnordiske projekter.

I situationer med meget vand på vejbanen som f.eks. ved frysende våde veje, samt ved snefald er der rigeligt med væske og udelukkende brug for mere salt for at opnå en passende koncentration. Her bør man anvende andre saltningsmetoder som tør- og fugtsaltspredning. Spredning af ren lage i disse situationer vil have vanskeligt ved at skabe en høj nok saltkoncentration, idet saltindholdet pr. spredning vil være lavere end ved brug af en fugtsaltspreder.

Derfor deler Vejdirektoratet ikke vurderingen, at saltlage kan eller bør bruges i alle tilfælde.

Vejdirektoratet oplyser endvidere, at vintertjenesten i direktoratet bruger den spredningsteknik, som direktoratet har belæg for er bedst egnet under de øvrige vej- og vejrforhold, der er til stede. Det bunder dels i egne erfaringer, dels i erfaringer samt forskningssamarbejder med især de øvrige nordiske lande, og udviklingen på området følges løbende i forskellige fora.

De angivne antal uheld pr. 100 km kan ikke anvendes til at drage konklusioner om konsekvenserne af de forskellige spredningstyper, da tallene ikke kan sammenlignes på grund af forskelle i hastighed, trafikmængder, vejgeometri og vinterserviceniveauklasser på kommune- og statsveje. Det er derfor også Vejdirektoratets vurdering, at disse registreringer og resultater ikke kan anvendes til beregning af samfundsmæssige besparelser ved vintertjenesten.

Vejdirektoratet finder derfor ikke, at der er belæg for, at det er muligt at halvere statens vinterbudget, og ej heller at der er belæg for, at det er muligt at reducere samfundsomkostningerne ved sparede uheld på baggrund af modellen fra den medsendte artikel.”

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen